



Peters Julekalender



Centralskolen



Henning fra min klasse er flyttet om på mejeriet. Hans far havde smedjen omme i byen, men den er nu lukket og i øjeblikket har han ikke noget arbejde, tror jeg. Derfor er de flyttet op i den lille lejlighed oven på ostelageret. Det er den samme lejlighed, hvor jeg blev født. Det var før, far blev mejeribestyrer.

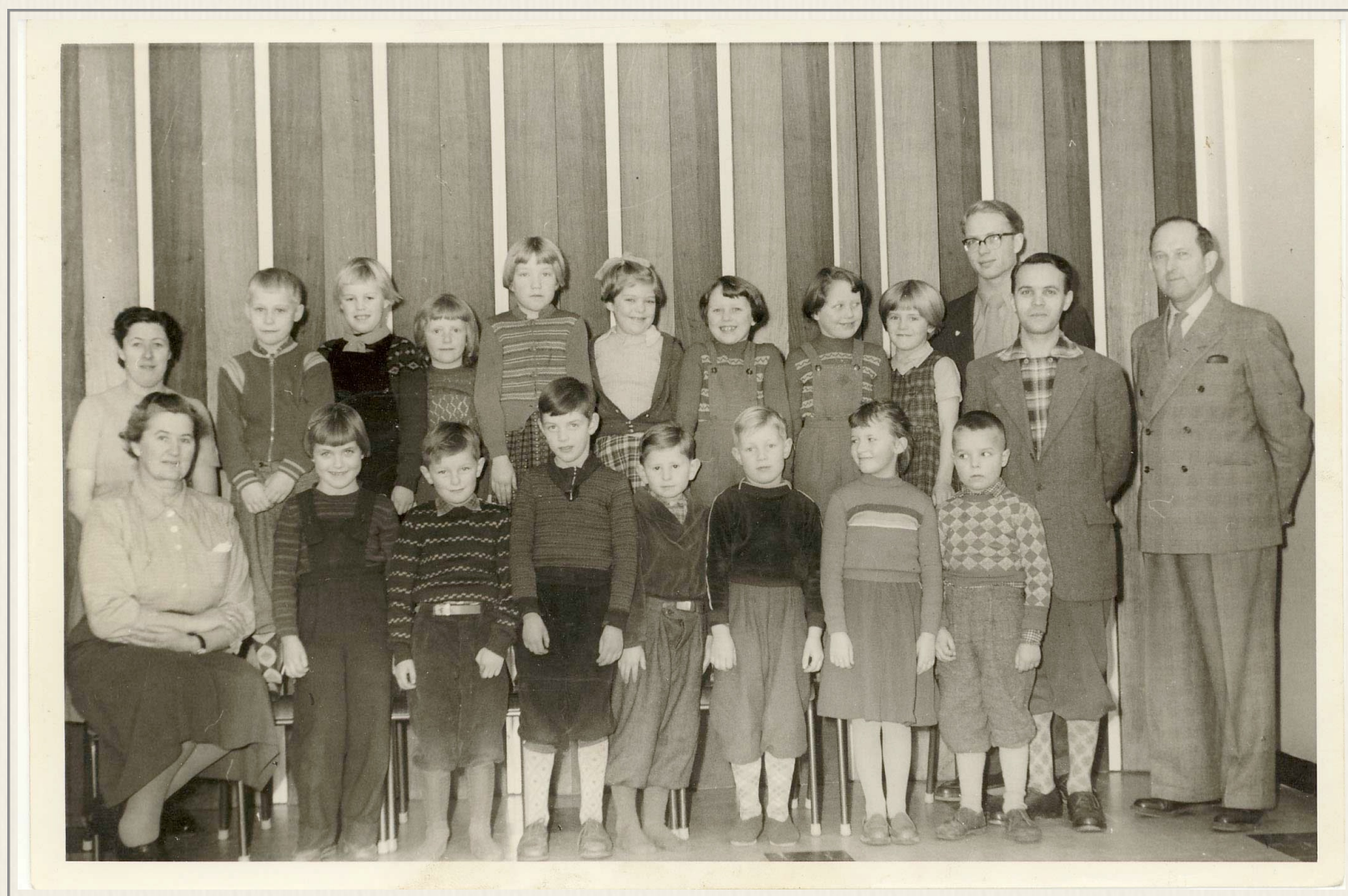
Mig og Henning plejer at cykle sammen til skole. Han kommer altid ind og henter mig. Det er ikke altid, at jeg er færdig, når han kommer, jeg er altid længe om at få min levertran. Du er et snøvl, Peter, sir' mor tit, når Henning står og venter på mig. Når vi cykler til skole, snakker vi om mange ting. Jeg kan godt mærke, at Henning ikke har været i så glad den sidste tid.

- Vi skal rejse, sir han pludselig, da vi er nået halvvejs til Hillerslev.
- Flytte! Hvor skal I flytte hen?

- Det ved jeg ikke endnu. Jeg kan høre, at Henning er lige ved at græde.
 - Far har fået arbejde på Danfoss.
 - Danfoss, hvad er det?
 - Det er en stor fabrik, der laver noget til radiatorer. Den ligger på Als, så derfor er vi nødt til at flytte. Det er det eneste arbejde, han kan få som smed.
- Flytte, tænker jeg. Det må være forfærdeligt at skulle flytte. At skulle forlade alle dem man kender.
- Hvornår skal I flytte?
 - Jeg ved det ikke, men i hvert fald først efter min fødselsdag. Kommer du, det er på næste onsdag.
 - Selvfølgelig kommer jeg.
- Vi har nu nået skolen og sætter vores cykler i stativet.
- Kan du dit salmevers?
 - Det har jeg glemt. Hvad skal jeg gøre? sir' Henning.
 - Sig, at du havde tandpine i går, så går det nok. Fru Andersen er ikke så slem.

Da klokken ringer ind, går vi til vores klasseværelse og skifter sko. Jeg har nu glemt at få mine sutsko med, så jeg må gå i strømpefødder op i aulaen, hvor vi skal synge morgensang. Lærer Hansen står foran os alle og sir' godmorgen og sir' at vi skal synge nummer et i vores lille skolesangbog, I Østen Stiger Solen Op. Lærer Christensen sidder bag flygelet og er parat til at spille. Jeg kan huske, at far blev noget sur, da der skulles samles aviser ind, for at skolen kunne købe et flygel til lærer Christensen. Hvorfor kan han ikke spille på et almindeligt klaver? sagde han. Men lærer Christensen fik sit flygel. Det bruger han selvfølgelig osse, når vi synger i kor. Jeg synger i koret, men blev bare så skuffet, da han skulle høre mig synge. Han sagde, at jeg skulle synge andenstemme, og det er jo ikke så godt som førstestemme, og jeg synes da, jeg synger meget godt.

Efter morgensangen sir' lærer Hansen, at der i dag kommer en fotograf for at fotografere alle klasserne. Bare jeg havde vidst det, så havde jeg måske ikke glemt mine sutsko.



I det store frikvarter leger vi i skolegården, da der pludselig sker noget. Da Leif er ved at drikke vand af kummen midt i skolegården, bliver han pludselig skubbet bagfra af Mogens, én af de store drenge fra 4. klasse. Leif er så uheldig, at han rammer kummen, så blodet løber ud af munden på ham. Lærer Jansson, der lige kommer forbi, får hurtigt fat i Mogens, hiver ham i det ene øre og gir' ham så en lussing, så han er lige ved at falde. Der er helt stille i skolegården og jeg har en underlig fornemmelse i maven. Jeg kan ikke li', når nogen bliver slået. Jansson hiver Mogens med ind på lærerværelset, og vi står bare og kigger på hinanden, og kan ikke rigtig komme i gang med at lege igen.

- Han får nok tre rap med spanskrøret, mener Hans fra Femte.
- Tror du virkelig, spør' Anne Lise
- Har lærer Hansen virkelig et spanskrør inde på sit kontor.
- Helt sikkert,! Ja, jeg har godt nok ikke set det, men det har han helt sikkert, sir' Hans.
- Min storebror fik engang tre rap og Hansen slog så hårdt, at blodet begyndte at

pible frem fra mærkerne efter slagene.

Jeg får det endnu dårligere, jeg kan slet ikke forstå, at lærer Hansen kan være så ond, jeg synes da altid, han er så rar.

Da det ringer ind går vi stille og larmer ikke, som vi plejer. Vi skal ha' fru Andersen til bibelhistorie. Vi står ved siden af vores bord og sætter os først, når fru Andersen har givet os lov.

- Ja, det var jo ikke så godt, det der skete med Leif, sir' fru Andersen. - Han har fået slået et lille stykke af sin fortand. Doktor Boesen har været her og kigget på det, og siger, at det nemt kan laves. Men I skal passe på, når I leger i skolegården. I må ikke være for vilde, når I løber rundt og leger. Husk det nu!

- Hvad med Mogens. Det er Rasmus, der spør'. - Har han fået af spanskrøret?

- Hvad er det nu for noget vrøvl, hvor har du det fra? Selvfølgelig har Mogens ikke fået af spanskrøret, det bruger vi ikke her på skolen. Lærer Hansen har sendt ham hjem og så vil han snakke med hans forældre, og så snakker vi ikke mere om det. Vi skal til salmeversene.

Jeg har det meget bedre nu, men hvorfor fortalte Hans så det om hans storebror?

Jeg kan se, at Henning nu går op til fru Andersen. Jeg kan ikke høre, hvad de siger, men lidt efter går Henning ned og sætter sig, men han ser noget flov ud.

Jeg øvede salmeversene i går eftermiddags og da mor hørte mig i dem, kunne jeg dem godt. Men jeg blir' altid så nervøs, hvis det er mig, der skal høres i salmeversene. Heldigvis bliver det ikke mig, der skal høres, men Børge Vejmand. Vi kalder ham Børge Vejmand, fordi hans far er vejmand.

Han plejer at være dygtig og han kan da osse det andet vers af den salme, vi er ved at lære. Nogen gange, kan det være svært at forstå ordene i salmerne, vi skal lære. Så må fru Andersen forklare, hvad de betyder, men alligevel kan det være svært at forstå. "Lysvæld bag ved lysvæld i himlen ind, did hvorfra den kommer nu morgnens vind, ret som om det ånded af lyset ud - o du milde Fader, min skaber, Gud!"

I sidste time har vi papirsløjd med lærer Jansson. Han er den eneste af lærerne, der går i knickers. I dag er vi lidt mere stille end vi plejer, for jeg tror, vi alle tænker

på lussingen, han gav Mogens. Men Jansson er rar og flink, som han plejer og i dag skal vi lave en papirfugl og den kan flyve, sir' Jansson. Han tegner på tavlen, hvordan vi skal folde papiret og hvor vi skal rive noget af og ikke noget med at bruge saks. Det er lidt svært, det var noget nemmere, da vi lavede små både af papir. Men Jansson går rundt og hjælper os, og vi får til sidst lavet en fugl alle sammen. De sidste minutter af timen, får vi lov til at flyve med fuglene, så da klokken ringer ud er klasseværelset fyldt med flyvende fugle.

Inden vi kører hjem til Sallinge, går Henning og mig ind på skolebiblioteket. Det er fru Andersen, der har sagt, at hun synes, at det kunne være en god ide', hvis vi begyndte at låne bøger. Der er en lidt underlig lugt i biblioteket, og jeg ved ikke rigtig hvad for en bog, jeg skal vælge.

- Du skulle ta' og læse den her, sir' frøken Jensen, som leder biblioteket. Hun viser mig en bog, hvor der er en pige med røde fletninger og i noget mærkeligt tøj på forsiden. Den hedder Pippi Langstrømpe.

- Jeg tror lige, at det er noget for dig, Peter, sir' frøken Jensen.

Jeg er nu ikke helt sikker, men jeg låner den alligevel.

Da vi cykler hjemad, kan jeg mærke på Henning, at han er blevet lidt gladere. Vi skilles ved indkørslen til mejeriet. Jeg står og kigger efter ham og tænker, godt det ikke er mig, der skal flytte.



Hillerslev Centralskole.

[Tryk her at læse en artikel fra Billed Bladet om skolen i 50'erne.](#)

Fotografier som fotografen tog den dag

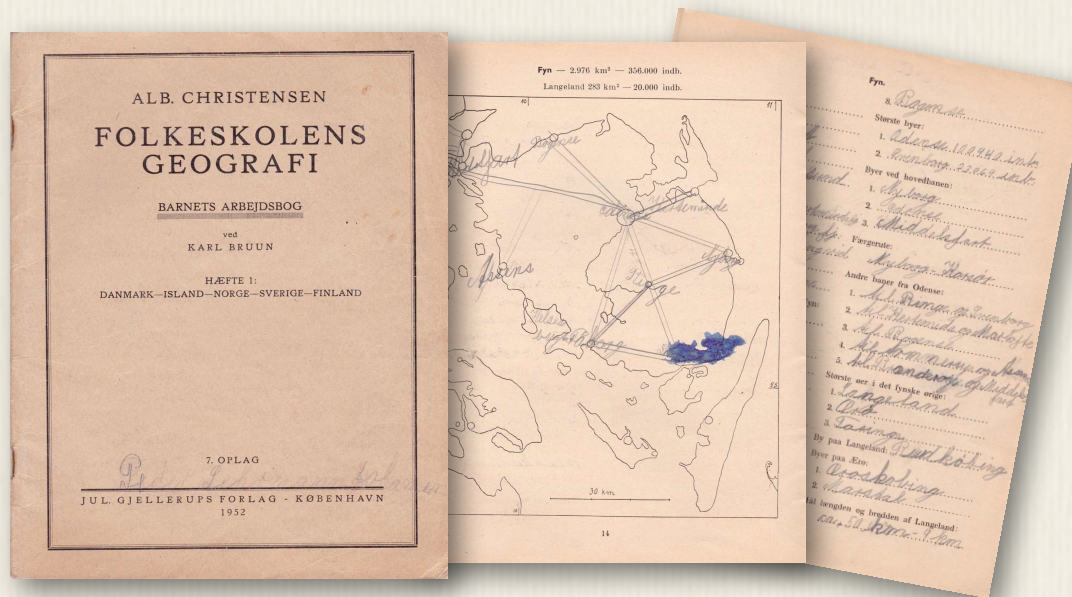


Lille Peter - Kristian - Frk. Jensen - Thorkild - Børge - Henning



Fru Andersen - Frk. Jensen - Førstelærer Hansen - Jansson - Christensen

Geografibogen

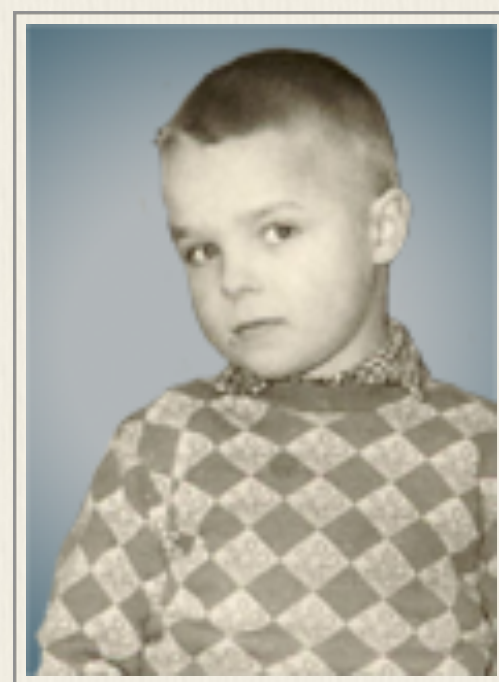


Jeg har et ikke særlig flatterende minde om denne geografibog. På et tidspunkt skulle vi lave en opgave hjemme om fiskeriet ved Vestkysten. Jeg havde glemt at lave den og så var gode råd jo dyre. Anders havde vel også glemt at lave det, men sagde, at hans forældre ikke kunne hjælpe ham, fordi de ikke kunne finde ud af det. Da jeg skulle af med opgaven, afleverede den samme smøre om, at mine forældre ikke kunne finde ud af opgaven. Hvad måtte Frk. Jensen ikke have tænkt? Jeg kan den dag skamme mig over, at jeg på måde satte mine forældre i et dårligt lys.

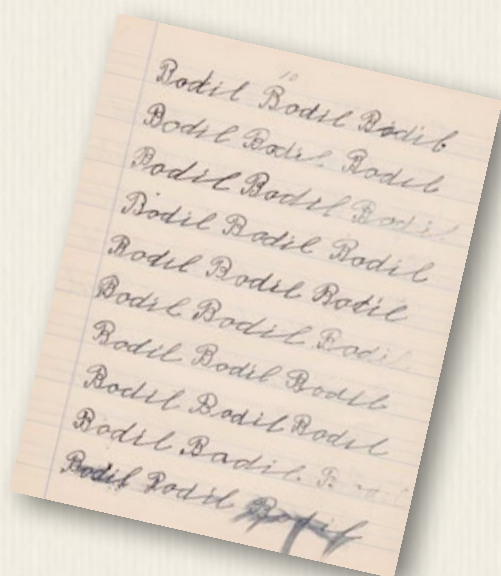
Spørgestilen



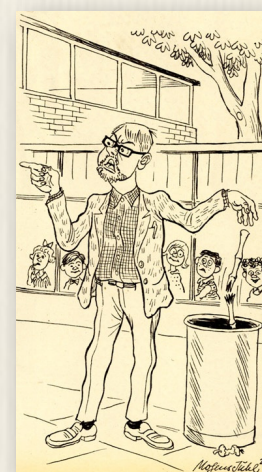
Min mor gemte alle mine skolehæfter helt fra 1. klasse til 3. real. Jeg ved i grunden ikke rigtig hvorfor, jeg tror ikke, at hun troede, at jeg en dag ville blive en berømt mand, hvor hele Danmark ville vide alt om min baggrund. Men det gjorde hun altså, og det er på mange måder afslørende læsning, jeg var nok ikke så dygtig, som jeg troede. Men min selvforståelse fik alligevel et gevaldigt knæk, da jeg i en spørgestil, hvor vi skulle svare på en række spørgsmål svarede, at mine bedste fag var Regning og Gymnastik. Det er uforståeligt for mig i dag, hvor netop de to fag er dem, jeg i hvertfald siden var dårligst til og som absolut ikke interesserede mig. Der kan man bare se. Og så fandt jeg også ud af, at jeg åbenbart sad ved siden læge Boesens søn, Thorkild.



De første svære forsøg i kunsten at skrive med pen og blæk



Slog lærerne med spanskrør?



[Tryk her](#) og læs hele artiklen.